

Copyright © 2014 Research Journey

Developed By: Siddhi Software Solutions

Privacy Policy Terms & Conditions

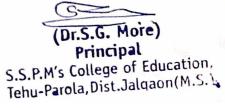
ISSN No: 2348-7143

Platinum 185N 2231-0096

Volume - 8 Number - 1 March 2018

A. AMAGAGAGAG	1 1 7 1 7 1 4 Martin 1 4 Martin 1		the second se
079-081	Role of Teachers in Nation-building	998-999	जळगांथ जिल्ह्यातील राज्य परिवरन महामंडळाच्या कर्मचाऱ्यांच्या कार्यासमाधानाचा अभ्यास
	 Prof. Vrushali W. Warade, Malkapur 		
082-085	Strategies of Motivation		- डॉ. अनिल लोहार, जळगाव
	 Adv. Shannon Girish Nagori, Jalgaon 		- अभय श्रीकांत सहने, जलगांव
086-087	Motivational Techniques for University	650-655	शिक्षण क्षेत्रापुरील आखाणे (उच्च शिक्षण) : एक चिंतन
	and College Teachers		- प्रा. डॉ. दिलीपसिंह ज. निकुंभ, चाळीसगाय
	- Rajput Sheea Sardarsingh, Jalgaon	653-658	महाराष्ट्रातील शारीरिक शिक्षण महाविद्यालयात कर्यरत
088-090	Factors Affecting the Efficiency of		शारीरिक शिक्षण शिक्षकांचे नोकरीतील समाधान
000 000	College Teachers		- प्रा. डॉ. बिरेंद्र शिवसिंग जाधव, गुक्ताईनगर
	- Shrikant Bhimrao Patil, Jalgaon	259-059	राष्ट्र उभारणीतील महाविद्यालयीन प्राध्यापकांची
091-093	Factors Affecting the Efficiency of		भूमिका आणि ग्रैञ्नणिक क्षेत्रातील मर्यादा
071-075	College Teachers		– प्रा. डॉ. गीता सुधाकर बाणी, ऐनपूर
	- Nilima K. Thamke, Jalgaon	655-530	माध्यमिक शाळांमधील सी व पुरुष शिक्षकांच्या
	Concept and Theories of Job		व्यवसाय समाधानाचा तुलनात्मक अम्यास
094-096	Satisfaction		- छॅ. शारदा शेवतेकर, औरंगाबाद
	Dr. Jayashri B. Patil, Jalgaon		- जोशी निलश्री मधुकर (सहजे), जळगांव
	Management and Motivation	1269-929	शिक्षण समाज आणि शिक्षक
097-099	- Prof. S. T. Patil, Jalgaon	141-141	– हॉ. अतुल पार्टील, जळगाव
	Motivation of Teacher with Special	933-934	उच्च शिक्षणातील आव्हाने
100-102	Reference to APJ Abdul Kalam	344-543	- प्रा. डॉ. डी. वाव. हिवरे, जळगाव
	- Ayaz Shah Gulab Shah, Jalgaon	?35-?3'0	उच्च शैक्षणिक धोरणे आणि शिक्षकांची मूर्मिका
		1240-240	- प्रा. विनोद्द आत्माराम नलयरे, जळगाव
103-104	hiomotivational feeting	936-980	राष्ट्रउभारणीत शिक्षकांची भूमिका
	University and College Teachers	122-120	- प्रा. जीवल एस. पाटील, जळगाय
	- Dr. Prakash Namdeo Patil, Bodwad		- प्रा. कार्यस्त, नाटान, प्रकृति शिक्षण क्षेत्रातील प्रगतीपर योजना
	- Dr. Prasanna Deshmakh, Bodwad	686-685	- प्रा. शीमती अर्चना पुंडलिक्यव घोछले
105-108	Geographical Strategies for the		
	Conservation of Indian Environment	883-9XX	
	- Raju Suresh Gaware, Jalgaon		करणारे घटक
109-110	Motivational Techniques for Teachers		- प्रा. डॉ. अविंत एस. पारील, टेह्
	- Mrs. Namrata Suresh Sonar - Thosar	284-284	
111-112	Role of Teacher in Nation Building		- गोपीचंद देविदास धनगर, जळगाव
	- Mr. Vijay R. Thosar, Jalgaon	620-626	
	- Mr. Hitendrasing D. Girase, Nandurbar		- प्रा. खेमगज पाटील, जळगाव
113-114	Faculty Empowerment Strategies in	940-942	
	Academic Institutions		- प्रा. राहुल एस. बनसोड, जळगाब
	- Sunil Purushottam Patil, Jalgaon	843-844	
	- Dr. Pramod Ramdas Chaudhari, Jalgaon		- हो. राजेश भामरे, जलगांव
115-116	Teachers Development Through Open	946-940	अध्यापक की योग्यताऐ
	Source Software's		- प्रा. नाग्रयण अटकोरे, जलगाँव
	- Vigar R. Shaikh, Jalgaon	946-960	प्राथमिक शिक्षा और पंच चार्षिक योजनाएँ
890-990	and a second second second second	1	- शेख भोईन मईम, जलगाँव
210-120	- सहा. प्रा. गिरीश गयई, पुरुपांव		- प्रा. संजय भाऊराव हिंगोणेकर, जलगाँव
and the second	- abi Mr these and Taxan		

Volume - 8 Number - 1 March 2018

Malinen 188N 2231-0096

महाविद्यालयीन शिक्षकांच्या कार्यक्षमतेवर परिणाम करणारे घटक

प्रस्ताचना

आज आपण २१व्या शतकात वावरत आहोत. या २१व्या शतकात सामाजिक, सांस्कृतिक, मानसिक, आर्थिक एवढेच काय राजकीय परिस्थितीत देखील प्रचंड बदल होतांना दिसत आहे. एवढेच कशाला कला, क्रिडा, फौशल्य या क्षेत्रांमध्येही बदल होतांना दिसत आहे. अशावेळेस शिक्षण क्षेत्र तरी कशाला मागे राहील तर आज शैक्षणिक क्षेत्र देखील पूर्णपणे बदस्त असल्याचे दिसून येत आहे.

आणि या शैक्षणिक क्षेत्राचा मुख्य घटक म्हणजे शिक्षक हा अपेक्षांच्या आणि उद्दिष्टांच्या प्रबंध दबावाखाली वावरतांना दिसत अस्न देखील आपले शिक्षणाचे कार्य नेटाने पुढे नेण्याचे कार्य करत आहे. परंतु वा दबावामुळे शैक्षणिक उद्दिष्टे साध्य करणे कठीणच नाष्ठी तर दुरापास्त होत चालल्याचे दिसून येते.

आउच्चा प्रगत शैक्षणिक महाराष्ट्राच्या घाटचालीत शिक्षयत्रोची मूमिका फार महत्त्वाची व तोलामोलाची आहे. अध्यागन हा एफ ध्यवसाय मानला ठर तो आव्हानात्मक व्यवसाय बनला आहे. यातील मफा-तोटा, फावदा-नुकसान हा भाग एक वेळ याजूला ठेवला तरी सजीवांचा (विद्यार्थी) विकास करण्याचे जे समाधान शिक्षकाला प्राप्त होते ते अन्य फोणलाही प्राप्त होत नाही. त्यामुळेच अध्यापन ही कला आहे त्राणि शास्त्रही आहे, असे म्हटले जाते. कला यासाठी की, यात अंगीभूत गुणांना प्रचंड वाव असती आणि विकासाला संधी असते, तर शास्त्र वासाठी की ते एफ तत्व आहे, त्यात एक व्याख्या आहे. सूत्र आहे आणि बच्चयावत जनांच्या विकासाचे तंत्र आहे आणि पहताळाही आहे. संस्कार आहेत.

विद्यार्थ्यातील गुणदोष शोधून काढणे, उणिया शोधून काढणे, त्या कमी करणे, विद्यार्थ्यातील वेगळेपण हेरून त्याच्यातील सुप्त गुणांना एक बंगळा प्लटफॉर्म निर्माण करून देणे, विद्यार्थ्यांशी भावनिक वंध बोहून जिक्हाळा प्रस्थापित करून त्याला एका वेगळ्या विकासाच्या बाटेवर नेण्यासाठी धरनरुषे, भविच्यातील एक चांगला विधायक नागरीक निर्माण होण्यासाठी प्रयत्न करणे बामुळे शिक्षक व्यवसाय एका आगळ्या उंचीवर असल्याचे दिसन येते.

आजच्या धुगात ज्ञानाचा प्रचंह विस्फोट झाला आहे. जगातील कोणत्याही भागाचे ज्ञान, बिद्याध्वांच्या हातावर आले आहे. मोबाईलच्या एका बटणावर त्याला पाहिडे ते ज्ञान व नको ते ज्ञानही प्राप्त होते. अशा परिस्थितीत शिक्षकाची भूमिका अत्यंत महत्त्वाची आहे. नवनवीन आवहाने आणि समस्या दिवसेंदिवस शिक्षकांपुढे आ वासून उभ्या राहतात. त्याचा परिणाम निश्चितच शिक्षकांवर व त्यांच्या आध्यापनावर एकणव फार्वक्षमतेवर होत. ज्याचा, प्रसिदिन शिक्षकाला वेगवेगळ्या

 प्रा. त्रॉ. अर्वित एस. पार्टील सहजीवन शिक्षगत्रास्त्र महाविद्यालय टेह, ता. पारीळा, जि. बळगाव

आव्हानांना सामोरे जावे लागत असते.

आजच्या या ज्ञानाच्या विज्ञान युगात बदल सर्वच क्षेत्रात दिस्न येते. बदलती जीयनशैली, बदलती जीयन मूल्ये, बदलच्या सामाजिक. आर्थिक, राजकीय समस्या बदलत्या सुविधा, भीटिक तसेच अभौतिक बदल, बदलती कार्यशैली त्याचबरोबर शिक्षणाची बदलणारी घ्येचे-घोरणे यामुळे एकूणच संपूर्ण शिक्षण व्ययस्थेवर दूरगामी परिणाम होतांना दिसत आहेत आणि या सर्वांचा मूलभूत घटक म्हण्डने शिक्षक – त्याच्यावर य त्याच्या कार्यक्षमतेवर प्रचंड मोठ्या प्रमाणात परिणाम दिसून येत आहे.

१) शिक्षकांची बदलती भूमिका – आजच्या काळातील शिक्षकाला केवळ शिक्षक सिंहून चालणार नाही तर त्याला स्वतःच्या भूमिकेत सतत बदल करत राहणे आवश्यक आहे. त्याला केवळ शिक्षकाच्या भूमिकेतून पाहून चालणार नाही तर त्याला कघी मित्र, कधी मार्गदर्शक, विकालक, सल्लापार, पालक, क्षमतायान अशा भूमिका पार पाडाव्या लागतात.

मित्र		মার্গবর্ষক
सल्लागार	शिक्षक भूमिका	पालक
क्षमतावान		विकासक

आदि या विविध भूमिका प्रत्येकालाच पार पाडता येतील असे होत नाही, त्वामुळे कदाचित त्याची मूळ भूमिका म्हणजे शिक्षक हीच त्रिसरण्याची शवयता अधिक असू शक्ते.

२) जिक्षकावरील जबाबदारी - समाजच्या प्यांथाने एष्ट्राच्या उभारणीत विक्राण हे महत्त्वाची भूमिका पार पाडत असते. एक प्रकारे समाज थ राष्ट्राच्या विकासाचे शिक्षण हे महत्त्वाचे साधन आहे आणि राष्ट्र उभारणीच्या शिक्षणाचा पारा असतो. शिक्षफ दुसन्या शब्दात सांगायचे झाल्यास शिक्षणाचा दर्जा हा शिक्षकांचा दर्जा व कार्वक्षमदेवरच आवलंधून असतो. म्हणून राष्ट्राच्या उभारणीत आणि सामाजिक मांधिलकीच्या गरर्जाच्या पूर्ततेसाठी शिक्षक हा महत्त्वपूर्ण व जबाबदार घटक आहे.

३) Not only Teacher But Educator - त्रिक्षक म्हलजे केवळ शिकविणाग किंवा अभ्यासक्रम पूर्ण करणाग इतका संकुचित अर्थ आज शिक्षकाला राहिला नाही, तर त्याला स्व-विकासाबरोबर विद्यार्थ्यांचाही सर्वांगीण विकास त्याच्या हातून घडावा अशी माफक अपेक्षा त्याच्याकडून केली जाते. म्हणूनच तो केवळ Teacher न राहता Educator हाला पाहिजे असं प्रत्येकाला वाटत असते. आणि यामुळे त्याची कार्यक्षमता नकीच प्रभाविष्ठ होते.

देशाला आज तंत्रज्ञ हवेत, शाखज्ञ हवेत, डॉक्टरर्स हवेत, इंजिनियर,

(Dr.S.G. More) Principal S.S.P.M's College of Education Jebus Parola Dist Jalgaon (M.S.)

Haliman ISSN 2231-0096

कलावंत, क्रिडापटू, देशाचे नेतृत्व करणारे, प्रशासक, शासक हे सर्वच हवेत आणि वा सर्वांची पूर्तता एका शिक्षकाने करावी, नव्हे ही त्याचीच जवाबदारी असं प्रत्येकाला चाटते. अशा अपेक्षांच्या ओझ्याखाली मात्र शिक्षक दबत जातो. पर्यायाने या अपेक्षापूर्तीच्या भाराने तो दयत जातो.

४) च्यचसायातील समस्या – जिल्लक महटला की वेगवेगळ्या गटात विभागणी केली जाते. प्राथमिक शिक्षक, माध्यमिक शिक्षक, उच्च माध्यमिक शिक्षक, महाविद्यालचीन शिक्षक यावर कडी म्हणजे पदव्युत्तर शिक्षण देणारा शिक्षक. या प्रत्येकाच्या समस्या वेगवेगळ्या आणि आपापल्या स्तरावर. त्यातल्यात्यात महाविद्यालचीन शिक्षक म्हटला म्हणजे त्याला त्याच्या विषयात प्रवेशित होणाऱ्या विद्याध्यांची चिता असते. विषयाला विद्यार्थी मिळतील की नाही? व्यावसायिक गुणवत्ता बाहीस लागेल की नाही? अशा अनेक समस्यांना त्याला सामोरे जावे लागत असते.

५) घडतीचा अभाव – शिक्षकाला शिक्षक म्हणूनच निवृत्त व्हाचे लागते. इतर नोकरी व्यवसायात सतत व ठराविक अंतराने पदान्नती होत असते. परंतु शिक्षक व्ययसायात तशी कोणतीही संधी लाभत नाही. त्यामुळे देखील कार्बक्षमतेवर परीणाम होत असल्याचे दिसून बेते. तसेच विद्यापीठ स्तरावर काम करण्याच्या संधी प्राप्न होतात. परंतु त्यादेखील ठराविक लोकांना प्राप्त होतांना दिसतात.

शिक्षकाला ३५ ते ४० वर्षे इतका प्रदिर्घ फालावधीसाठी सेवा द्यांवी लागते. परंतु ठरीदेखील त्यासा शिक्षक म्हणूनच सेवा समाप्ती करावी लागत असते.

६) क्षमता विकासातील अडधळे - शिक्षक हा अनेक क्षमतांचा धनौ असाबा लागतो. व्यक्तिमल्वापासून भावनिक, मानसिक विकास साधण्याचे कार्य त्याता पार पाद्यवे लागत असते. त्यासोवतच स्वत:ला कर्तव्यापासून ढळ् द्यावे लागत नाही. एक प्रकारे त्याला कसरतच करावी लागत असते.

७) चरिष्ठ, पदाधिकारी यांच्याकडील अपेक्षा च हस्तक्षेप, संवाशाश्यती चेतन – महाविद्यालयीन शिक्षकाला महाविधालयात काम करत असतांना बाऱ्याच गोर्टीता सामोरे जावे लगत आसते. अभ्यासक्रम पूर्ण करणे, प्रात्याधिक परीक्षांचे आयोजन, नियोजन करणे, प्राचार्वांची मजी सांभाळणे, विद्यापीठीव कामकाजात लक्ष पालून वेळेत पूर्ण करून देणे, संस्थाचालकांची खऱ्यामजी होणार नाही याकडे लक्ष देणे, वरीष्ठांच्या अपेक्षांची पूर्तता करणे, तासिका तत्वावर काम करणे, कयीतरी पूर्णवेळ नोकरी मिळेल या आशेवर कामावर लक्ष केंद्रित करणे, चरीष्ठांच्या अपेक्षांची पूर्तता करणे, तासिका तत्वावर काम करणे, कयीतरी पूर्णवेळ नोकरी मिळेल या आशेवर कामावर लक्ष केंद्रित करणे, चर्चाक्षंत्रे, सेनिनार चात सहमागी होबून स्थ-विकासासाठी प्रवत्न करणे, शिक्षकालाही निरंतर शिक्षणाची आवश्यकता असते याचा विचार पारव कर्मी संस्था, पदाधिकारी, वरिष्ठ प्रशासक करतात जाणि या सर्वांचा घरिष्ठाव हा कार्यक्षमतेवर दिसून येत असती. त्वातत्वात्वात समान न्याय, समान हक्ष, समान काम च समान चेतन हा घाग जण् शिक्षणक्षेत्राला लागूच नाही असे दिखून बेते. याला राजकीय प्रगत्भतेचा अभाव असे महटले तरी ते बाबने ठरणार नाही.

शिक्षक हा मेन्यळ पाठसपुस्तवतवा नसाबा, शिकविणे रहणवे

Volume - 8 Number - 1 March 2018

केवळ माझा विषय व अम्यासक्रम शिकविणे ही वृत्ती हद्दपार करण्यासाठी प्रयत्न व्हायला हवेत. शिक्षक हा केवळ पुस्तकाचा असू त्ये किंवा राहू नये तो सर्वांचा, देशाचा, मूळात विद्यार्थ्यांचा व्हावा वासाठी प्रयत्न झालेत तर आणि तरच त्याची कार्यक्षमता प्रचंड वेगाने वाळेल.

८) प्रशिक्षण कार्यक्रम - आजचे ज्ञान उद्या जुने होत असते. त्यासाठी प्रशिक्षण कार्यक्रम प्रभावी राबविणे आवश्यक आहे. प्रशिक्षण कार्यक्रमात अभ्यासक्रम शिकविण्याची आवश्यक तंत्रे शिकविली जातत पण शिक्षणाकडे वधण्याचा दृष्टीकोन नाही शिकविला जात. शिक्षण आणि शिकविणे बातील मूलभूत फरक शिक्षकांमध्ये प्रभावीपणे रुजविला जात नाही. अशा सिकट परिस्थितीत चांगला शिक्षक सापडणे कठीण होयून बसेल प्रगल्भ शिक्षण निर्मिती हा आजच्या काळातील शिक्षण क्षेत्रामा पेरणीचा विषय मानायला पाडीजे. परंतु होच दुर्लवित होते.

९) मानसिक संघर्ष – शिक्षकाच्या चेहऱ्यावर कायम टक्टवी असावी ही सरत अपेक्षा आहे. परंतु आजचे घकापकीचे जीवन प्रचंड ताणाची पीस्थिती, इच्छाशाकीचा अभाव, संघर्ष, नकारात्पक दूष्टीकोन, प्र्येयासकी या सर्वांचा परिणाम शिक्षकांच्या व्यक्तिनत्त्वावर होतो. सोयतच फौटुंबिक, सामाजिक जबाबदाऱ्या यांचा परिणाम शिक्षकावर होतांना दिसतो.

समारोप

धांगले संस्कार करणे ही कष्टप्रद गोष्ट आहे. परंतु वाईट संस्कार हे लगेच होतात. येगळ्या शब्दात सांगायचे झाल्यास चांगले संस्कार करावे लागतात तर वाईट संस्कार होतात. ज्याप्रमाणे चढावावर सायकल चढवावी लागते, त्यासाठी यम करावे लागतात, कष्ट पढतात पज उतारावर सायकल आपोआप जाते कोणतेही अन किंवा कष्ट करावे लागत नाहीत. तसंच चांगले संस्कार म्हणजे चढावावरील सायकल तर वाईट संस्कार म्हणजे उतारावरील सायकलसारखे असतात. कर्म्यक्षमताही त्याच प्रकारची आहे. कार्यक्षमतेवर सकारात्मक व नकारात्मक परीणाम धडून येतात. परंतु हे परिणाम सर्वस्वी व्यक्तीवर अवलंजून आहेत. व्यक्त परिणाम करणाऱ्या घटकांकडे कोणत्या दृष्टीकोनातून यचते व परिणामांना कशी सामोरी जाते हे व्यक्तिपरत्वे भिन्न आहे. शेवटी पुन्युगाप्रजांच्या 'कणा' कवितेतील ओळी त्रिसकाबद्दल सर्व काही सांगून जातात.

'भोडून पडला संसार, परी मुडला नाही कणा पणिवरती हात ठेवून, मास्तर फक्त लख म्हणा

संदर्भग्रंभ

- १. वापट मा.गो. (१९८८) : शैक्षणिक संशोधन, नूतन प्रकाशन, पुणे.
- गॉडारकर के.एम. (१००७) : सुलभ श्रीक्षणिक मानसंशास्त्र, निल्सनूतन प्रकाशन, पुचे.
- जगवाप इ.ना. (२००८) : शैश्रणिक पानसराख, नरेंद्र प्रकाशन, पुणे.
- ४. कर्तदिकर सुरेश (२००६) : शैक्षणिक मानसमाख, फडक प्रकाशन, कोल्हापूर.
- मियनेरकर ल.मा. (१९९२) : अध्यापन भूमिका व कार्य, नूतन प्रकाशन, पुणे.
- . www.indiajournals.com
- www.indiareacurchjournal.com

(Dr.S.G. More) Principal S.S.P.M's College of Education Tehu-Parola, Dist.Jalgaon(M.S.

College of

	RESEARCH JOURNEY International Multidisciplinary E-Research Journal Import Factor (SJIF) - 6.623 Special Inno 243 : The Summ of Dirability Studies: Film and Literature
.88	अपंगत्व आणि पुनर्वंसन
59.	Like Stars on the Earth: A Dyslexia Mystery
60	A challenging role of Tencher's & Parent's to overcome Learning Disability
61	. चौद-तारो की सैर कराती है, पोलिओप्रस्त राधाम्बिका160 औमनी ज्योठो कैलास चौचरो
62	. दिव्यांग : माझे आकलन

(Dr.S.G. More) Principal S.S.P.M's College of Education, Tehu-Parola, Dist.Jalqaon(M.S.)

(Dr.S.G. More) Principal S.S.P.M's College of Educa⁺⁺-Tehu-Parola, Dist..1a⁺⁻

अपंगत्व आणि पुनर्वसन

प्रा.खॉ. अखंती ग्रियाजी पार्टील सहजॉनन शिक्षणशास महाविद्यालय टेंड्, वा. पांग्रेळा, जि. जळगाय

्रकान्ध ही जीवनभर बाहून नेण्याची जबाबदारी किंवा ओड़े नसून अपंगरव हे जीवन जगन्याची कला अहे'' या जात्रवितून प्रत्येक न्याप्राने, अपंगत्वासाठी कार्य काणाऱ्या संस्थांनी कार्य व कृती केली तर समाजाला अपंगत्व हा शाप वाटिार नाही. अपंगत्वासाठी कृती कार्यफ्रमांना अधिक प्रायान्य दिल्यास त्यातून अपंगांना आपले जीवन सुसद्दा व आनंददायक बाटेल यात कुणावेच दुमद अम्

अन्नाचे पुनर्थसन घडवून आणणे ही केवळ सहकारची बाह्य नाही तर ती एक समाजातीस प्रत्येक व्यक्तीची बांधिलकी बजा दिव्यांग व्यक्तीला समाजात ताठ मानेने य सन्यानाने कसे बेईल किंवा जागवता बेईल वा दृष्टीकोनातून समाजातील प्रत्येक ब्लेन प्रयत्न करणे आवश्यक आहे त्यासाठी पुढाकार घेतला

अपंगत्व :

श्रियः :

जागततक आरोग्य संघटनेच्या नुकरपाय प्रकाशित झालेल्या जागततक आरोग एकूण लोकसंख्येपैकी सुमारे १५ टक्षे के विविध स्वरुपात अपंग आहेत. संयुक्त राष्ट्रसंघाच्या विकास अव्यालानुसार एकूण अपंगापैकी ८० टके लोक विकसगशील देशातील जोन हसेच जागतिक बॅंक अहवालानुसार उगातील गरीबांपैकी २० कि लोक हे अपंग आहेत.

भारतातील २०११ च्या जनगणनेनुसार भारतात विविध प्रकारचे मुमारे ३ ते सव्चार्तान कोटी लोक अपंग आहेत एकूण लोकसंख्येत हे प्रमाण तीन टक्के आहे. या अपंगत्वापेकी ७५ टक्के लोक ग्रामीण भागात राहवात. यातील ५५ टक्के लोक साक्षर आहेत. तर केवळ ४० टके लोकांना रोजगार आहे.

अपंगांच्या एकूण लोकसंख्येत शारीरीक अपंगरव असणारे २८ टोइ, अंध ४६ टोइ, कर्णबंधिर ६ टोइ, वाणी व भाषा दोष असणारे १० टोइ व मानसिक अपंग १० टोइ आहेत. भारतात अपंगत्वविषयक काबद्यान्वाये सात प्रकारच्या अपंगात्वाला मान्यता दिली आहे. त्यात पुढील अपंगत्वाचा समावेश होतो.

- » अंधत्व
- । लो चवजन
- » कर्णबंधिरहा
- » शारीरीक अपंगत्व
- » मानसिक आजारपण
- » मतिमंदत्व
- » बरा झालेले कुछरोग

भारतीय अपंगत्व कायद्यानुसार सक्षम बैद्यकीय अधिकाऱ्याने प्रमाणित केलेली ४० टक्क्यांपेसा अधिक अपंगत्व असलेली व्यक्ती विविध सोयी सवलतींचा लाम घेण्यास पात्र ठरते.

अपंगत्वामुळं व्यक्तीया अनेक शारीग्रिक प्रमुहासिक मर्यादा

Printed by : PRASHANT PUBLICAT

पहतात कर्णबंधिरांना अन्य लोकांशी संयाद साधण्यात अनेक अडचणी बेसात शारीरिक अपंगत्वामुळे मुक्त दूर संचार व सहत्र वास्त्रेन फिरणें शक्य होत नाही तसेच प्रयास करतांना अनेक समस्यांना सामोरे जावे लागते. अंध व्यक्तींना देखील मुक्त संचार करणे कन्य होत नाही. तर मानसिक अपंगांना अनेकदा समाजापासून देगळे पडले जाते.

दिव्यांगता हे एक शाप किंवा पाप आहे असे समग्रले जाते ते एक ओझे आहे असेही महरले जाते. असे अनेक गैरसमज आजच्या आधुनिक युगातद्वी दिव्यांगांच्या ध्वमता व कार्तुत्वात्वाधत शंका मेतली जाते. परिणामी त्यांना शिक्षण प्रशिक्षण, रोजगार देग्यास टाळाटाळ करण्यान्न थेते. त्यांच्या सामाजिक स्वीकार न झाल्यामुळे त्यांना विविध सामाजिक अडचर्णीना तोंड धावे लागते. माहिती आभावी त्यांना अनेक सेवासुविधांचा लाभ घेता येत नाई. शिवाय सेवा सुविधांचे केंद्रीकरीण हे मोठ्या राहरात्वा झालेसे दिसून येते. या मोठ्या नाहरांविषवी दिव्यांगाना याटचारी अनासमक भीती देखील सेवासुविधापासून लांब ठेवण्यास कारणीमूत आहे. त्यात योग्य व मारसीय माहितीच्या अभावामुळे दिव्यांगाविषयी जनेक गैरसमज व चुकीच्या संकल्पांमुळे योग्य उपचार, आवश्यक किक्षण, प्रशिक्षण, रोशगार गरजू व्यक्तींपर्यंत पोहचत नाही.

पुनर्यसनः

गाँरवी, दारीद्रध, कुपोषण, सेवा सुविधांचा अभाव, ज्ञान व माहिती यांचा अभाव गैरसमज, अंधग्रद्धा हे अपंग पुनर्वसनातील प्रमुख अग्रथळे आहेत. अपंग पुनर्वसन ही केवळ वैधकीय समस्या नाही तर तो एक सामाजिक व आर्थिक प्रक्ष आहे त्यामुळे राष्ट्रीय व आंतरराष्ट्रीय पातळीयर या प्रक्षांकडे सहजतेने पहिले जाते. केवळ दिव्यांगाना निदान चिकित्सा सेवा सुविधा पुर्खिणे इतक्वा मर्यादित स्वरूपात बाकडे पहिले जात नाही तर दिव्यांगांचे सर्वांगीण पुनर्वसनासाठी सामाजिक स्वीकाराह्रंता वाडयिणे. त्यासोधतच मानवी हकाश्वावत कायदेशीर तरतुदी करणे याला महत्त्व दिले जात आहे. साहजिकच दिव्यांग पुनर्वसनात सकल संशोधन खुप महत्याचे व फायदेशीर ठरत आहे.

विच्यांगंता च पुनर्वसन :

दिव्यांगच्या पुनर्बसनासाठी केवळ दिव्यांग व्यक्तीचे कुटुंच, स्वतः दिव्यांग व्यक्ती च सरकार काव ते बघून घेठील, असा संकुचित बृष्टीकीन ठेवचारा समाज देखील दिव्यागांपेकाही दिव्यांग आहे असे

(Dr.S.G. More) Principal S.S.P.M's College of Education. Tehu-Parola, Dist. Jalqaon (M.S.)

RESEARCH JOURNEY International Multidisciplinary E-Research Journal Impact Factor (SJIF) - 6.625 | Special Isone 243 : The Status of Duahility Studies: Film and Literature

खंदाने म्हनावे लागते इतपत आजर्ची परिस्थिती आहे. परंतु तरी देखील समाजाची जाणीव जागृती करून समाजातील प्रत्येक व्यक्तीला दिव्यांगाग्रती आपुलकी निर्माण करून, सगाजाला विश्वासात येवून पुनर्वसनाचे कार्व हाती पेतत्वास त्वात अमुलाग्र बदल दिसून थेती. दिव्यांगाला समाजाकडून सहानुभूती नको तर एक दिलासा हवा, सन्मान हवा, एक आधाराचा हात हवा, बाकी सर्व क्षपतानिशी दिव्यांग व्यक्ती स्वतःच जमारी येते. केंद्र सरकारच्या सामाजिक न्याग च अधिकारिता या खात्यांतगंत वेणाऱ्या मुंबईतील वांद्रयांख्या अली यावर जंग राष्ट्रीय श्रावण विकलांग संस्था यांनी आधुनिक व पारंपारीक माध्वमाचा जनजागृतीसाठी अतिशय प्रमावी उपयोग केलेला दिसून येतो. या संस्थेने त्यासाठी हस्तपुस्तिका, पोस्टर, लघुपट, रेडीओ कार्यक्रम, दूरदर्शन माहितीयट असे निरनिराळे ९५५, प्रकारचे छार्याल च दुकत्राव्य साहित्य तयार केले. हे साहित्य तयार करवांना त्यांनी विविध प्रयोग तर केलेतच परंतु त्यासाठी मराठी लोकगीतांचा प्रमावीएथे वापर केला आहे.

राष्ट्रीय व आंतरराष्ट्रीय पातळीवर १९८१ पासून दिव्यांगाच्या पुनर्वसनाव्यव १९८१ पासून विविध प्रयास करण्यात येत आहेत त्याचे स्कागतमक परिणाम आज ३५-४० वर्षानंतर दिसून येत आहेत. संयुक्त राष्ट्र संघ, जागतिक आरोग्य संघटना आय.एस.ओ. वासारख्या विविध संस्था अपंगत्व निवारण, उपचार आणि जनजागृती यामावत विशेष मोहीम राष्ट्रयत आहेत व कृतीकार्यक्रमांना प्राधान्य देत आहेत.

विशेष म्हणजे अपंग पुनर्यमन मोहिमेला कायदेशीर स्थरूप दिल्याने व त्याला जनजागृहीची जोड मिलाल्याने दिल्यांगांविषया दयामाचना उपकार हा परंपारिक दृष्टीकोन बदलायला सुरुषात झाली. पर्यायाने दिल्यांगांच्या प्रहारा मानवी ठड्डाचे स्वरूप प्राप्त झाली. जगमर 'मानवी हम्ब' वा दृष्टीकोनानून दिव्यांग समस्येकडे पहिले जात असल्यामुळे या समस्येकड सामाजिक बांपिलकीच्या मावनेने पहिले जात आहे.

प्रसार माण्यम ही समाज बदलाची साधने आहेत. माहिती देणे, सोफरिशिखण, मनोरंजन या वैशिष्ट्यांमुळे प्रसार माण्यमाचा समाजमनावर चांगला प्रभाव दिसून येतो. दिव्यांग पुनर्वसनात देखील प्रसार माळ अत्यंत महत्त्वाची भूमिका बजावत आहेत. या माध्यमाचा दिव्या पुनर्वसनविषयक जनजागृतीसाठी अधिकाधिक उपयोग झाला पाहिते

आत्मविधासाने आणि आनंदाने जगता येते हे डॉबीवलीतीत भएरी अस्थिव्यंग विकलांग संस्थेने दाखयून दिले आहे. ३ डिसेंब १९९६ रोजी स्थापन झालेल्या या अस्थिव्यंग थिकलांग संस्थेत आग घडीला ७०० ते ८०० आजीय सभासद आहेत या संस्थेतर्फ दावा अपंगासाठी कर्ज सवलतीचे आयोजन करण्यात येते. अपंग दिनाव निमित्ताने राज्य व केंद्र सरकार तर्फे देण्यात येणाऱ्या सुविधांची मालि देण्यात येते अयंगांना ती माहिती देले व त्यांना त्यांच्या अधिकालन जानिय करून घरण्यासाठी संस्थेतर्फे देखील ही संस्था काम करते.

दिव्यांगाना केयळ निचारा देवून उपयोग नाही तर त्यांच्यात आत्मयिश्वास निर्माण करणारे पुनर्वसन प्रकल्प राषचिले गेले पाहिजेत. हे-केअर सेंटर सुसज्जन व्ययसाय प्रशिक्षण केंद्र, अंगीभूत गुफांना वाव देणारे प्रकल्प मनोरंजनाबरोबर नवनिर्मितीला संघी देणारे कार्यक्रम हस्तकला निर्मिती रोज्यार संघी उपलव्ध चरून देय्वास प्राचान्ग असते तर दिव्यांगाचे पुनर्वसन जलद घडून देण्यास प्रदत होईत.

स्थानिक स्यराज्य संस्थानाच्या एकुण निधीपैकी तॉन टक्के निधी अपंग व्यक्तींच्या करूपाण आणि पुर्व्यसनासाठी राखून ठेवण्याचा निर्णय महाराष्ट्र शासनाने घेतला आहे. या योजनेतून देण्यात येणाऱ्या वैयगितक लाभाच्या योजनासाठीचा निधी आता घेट अपंग लामार्थीच्या यैक खात्यात जमा होईल त्यातून अपंगासाठीची सहारयभूत साधन, तंत्रज्ञान यांच्या खरेदीसाठी निधी उपलब्ध होईल. यातून सामुहिक अथवा वैयग्तिक लाम देण्यात मदत होते. यात मागे लोकसत्ताला आलेले औराहार्णे फारच बोलके आहे. त्यांनी या बाबत पुण्याजवळील वाघोली गावाचे उदाहरण देताना म्हटले कि, वा गावाने ३ टक्के निधी अंतर्गत जवळपास अज्ञा स्थानिक स्वराज्य संस्थेचे उदाहरण इतर संस्थांनी अनुसल्यांस दिव्यांगाचे झपाट्याने सर्वांधनि मदत होईल च दिव्यांग देखील ताठ गानेने समाजात यावरू लागतील.

(Dr.S.G. More) Principal S.S.P.M's College of Education, Tehu-Parola,Dist.Jalgaon(M.S.)

	RESEARCH JOURNEY International Multidisciplinary E-Research Journal Impet Focus (SJIF) - 6623 (Special Inne 24): The Status of Disability Studies: Film and Literature
58.	अपंगत्व आणि पुनर्वंसन
59.	Like Stars on the Earth: A Dyslexia Mystery
60.	A challenging role of Teacher's & Parent's to overcome Learning Disability
61.	चौद-तारो की सँर कराती है, पोलिओग्रस्त राधाम्बिका160 श्रीमती ज्वोठो कैलास चौधरी
62.	दिच्यांग : माझे आकलन

(Dr.S.G. More) Principal S.S.P.M's College of Education, Tehu-Parola, Dist.Jalqaon(M.S.);

Halinam	ISSN 2231-0096		Volume - 8 Number - 1 March 2018
079-081	Role of Teachers in Nation-building	199-399	जलगांच जिल्ह्यातील राज्य परिवहन महामंडळाच्या
073-081	- Prof. Vrushali W. Warade, Malkapur		कर्मचाऱ्यांच्या कार्यासमाधानाचा अभ्यास
082-085	Strategies of Motivation		- हाँ. अनिल लोहार, जळगाव
	 Adv. Shannon Girish Nagori, Jalgaon 		- अभय श्रीकांत सहजे, जलगांव
086-087	Motivational Techniques for University	660-655	शिक्षण क्षेत्रापुडील आखाणे (उच्च शिक्षण) : एक चिंठन - प्रा. डॉ. दिलीपसिंह ज. निकुंभ, चाठीसगाव
	and College Teachers		- प्रा. डा. दिलापोस्ह में. लितुम, जाठालगाव महाराष्ट्रातील शारीरिक शिक्षण महाविद्यालयात कर्यरत
	- Raiput Sheea Sardarsingh, Jalgaon	868-868	महाराष्ट्रतील शासिक विकर्ण २०१२ व्या माधान शासिक शिक्षण शिक्षकांचे नोकरीतील समाधान
088-090	Factors Affecting the Efficiency of		- प्रा. डॉ. बिरेंद्र शिवसिंग जाखब, मुक्ताईनगर
	College Teachers - Shrikant Bhimrao Patil, Jalgaon	359-059	राष्ट्र उभारणीतील महाविद्यालयीन प्राध्यापकांची
091-093	Factors Affecting the Efficiency of	110 110	भूमिका आणि शैक्षणिक क्षेत्रातील मर्यादा
091-093	College Teachers		- प्रा. डॉ. नीता सुधाकर बाणी, ऐनप्र
	- Nilima K. Thamke, Jalgaon	089-959	माध्यमिक शाळांमधील स्वी व पुरुष गिक्षकांख्या
094-096	Concept and Theories of Job		व्यवसाय समाधानाचा तुलनात्मक अभ्यास
	Satisfaction		- डॉ. शारदा फेवतेकर, औरंगाबाद
	Dr. Jayashri B. Patil, Jalgaon		- जोशी निलधी मधुकर (सहजे), जळगांव
097-099	Management and Motivation	826-625	शिक्षण समाज आणि शिक्षक
	- Prof. S. T. Patil, Jalgaon		- डॉ. अतुल पाटील, जळगाव
100-102	Motivation of Teacher with Special	タヨヨータヨム	उच्च शिक्षणातील आव्हाने
	Reference to APJ Abdul Kalam		- प्रा. डॉ. डी. वाव. हिवरे, जळगाव
	- Ayaz Shah Gulab Shah, Jalgaon	632-630	
103-104	MoMotivational Techniques for		- प्रा. विनोद आत्माराम नन्नखरे, जळगाव
	University and College Teachers	635-680	राष्ट्रजभारणीत शिक्षफांची भूमिका
	- Dr. Prakash Namdeo Patil, Bodwad		- प्रा. जीवल एस. पाटील, जळगाव शिक्षण क्षेत्रातील प्रगतीपर योजना
	- Dr. Prasanna Deshmukh, Bodwad	886-685	- प्रा. शीमती अर्चना पुंडलिकराव भोसले
105-108	Geographical Strategies for the		
	Conservation of Indian Environment	683-688	महाविद्यालयान शिवया जा जावकनवार गा-गय
	- Raju Suresh Gaware, Jalgaon		करणार पटक - प्रा. डॉ. अवित एस. पारील, टेड्
109-110	Motivational Techniques for Teachers		
	- Mrs. Namrata Suresh Sonar - Thosar	884-884	न गोपीचंद देविदास धनगर, जळगाव
111-112	Role of Teacher in Nation Building		
	- Mr. Vijay R. Thosar, Jalgaon	684-686	शिक्षक आणि शिक्षकाची पूमिका - प्रा. खेमराज पारील, जळणाव
	- Mr. Hitendrasing D. Girase, Nandurbar		
113-114	Faculty Empowerment Strategies in	940-942	राष्ट्र उमारणामध्य शतकाच यागवान व उध्य शत्वण
	Academic Institutions		- प्रा. राहुल एस. बनसोड, जळगाव
	- Sunil Purushottam Patil, Jalgaon	843-844	
	- Dr. Pramod Ramdas Chaudhari, Jalgaon	. Alexander	- डॉ. राजेश भामरे, जलगांव
115-116	Teachers Development Through Open	946-946	
	Source Software's		- प्रा. नारायण अटकोरे, जलगाँव
	- Viqar R. Shaikh, Jalgaon	942-940	प्राथमिक शिक्षा और पंच वार्षिक योजनाएँ
699-990	राष्ट्राच्या निर्मितीत शिक्षकांची भुमिका		- शेख मोईन नईम, जलगाँव
	- सहा. प्रा. गिरीश गवई, पुल्गांव		- प्रा. संजय भाऊराव हिंगोणेकर, जलगाँव
		and the second difference of the	And the second s

IQAC College of Education

(Dr.S.G. Mòre) (Dr.S.G. Mòre) Principal S.S.P.M's College of Education, Tehu-Parola, Dist.Jalqaon(M.S.)